

ABONNEMENT: Men schrijft in te Tongeren Druk-rij COLLEE. Abonnementsprijs 5/1r. Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groot Markt, 37-39, Tongeren. Telefoon 12. 15 centimen het nummer.

DE POSTBODEM DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDINGEN: Voor de aankondigingen buiten provincie Limburg en Luik, w men zich uitsluitend tot de Ag Havas, 8, Place des Martyrs, BR SEL; 8, Place de la Bourse, PAR en 6, Bream's Buildings, LOND E. C. 4.

TONGEREN, 31 JULI 1920.

Aan de vruchten kent men den boom.

Neemt twee menschen. De eerste neemt God en zijn geboden aan. In heel zijn handelen en wandelen, in al zijn doen en laten, zelfs wanneer het kwaad heel verlokkelijk is en het goede heel lastig valt, houdt hij ijverig aan het gebod van God. Hij weet dat God kan en zal beloonen, kan en zal straffen. Dat alles is machtig genoeg om dien mensch op 't rechte spoor te houden.

De tweede is een van onzen tijd, een van: noch God noch Meester! Voor hem is er maar een leven: het tegenwoordig. Deugd... ongeduld... hemel... heb, heb! Dat bestaat niet!

Als zulk een mensch voortreedt, dan moet hij noodzakelijk op het volgeade besluit komen: Een groote domkop was ik wel, als ik van dit eenged en kort levende niet profiteerde, om te doen geluk het mij maar aanstaat. Komt, eten en drinken, en plezier en geld, want morgen ben ik er aan.

Als zulk een mensch staat voor lastige gevallen, waar strenge plicht en moedigheid in botsing komen met verlokkelijk en verleidend kwaad, tien tegen één, die ma is den berg af. Neem God en de eeuwigheid weg, daar blijft niets meer over dan desz stoflijk leven. Van dan af wordt er van leven de groote wet. De mensch zonder God en een eeuwig later staat met zijn sterke driften, tegenover d ongelijkheid der standen, en de ongelijkheid der genoeuften van dit leven. Hij zal deel opteekenen aan de feesttafel van het leven; hij zal zich kwaad maken tegen de belastingen, welke de huidige samenleving tegen zijn driften stelt, en de haat tegen de maatschappij, en alle andere haat zal zijn hart meester zijn.

Ja maar, zijn er dan geen delige menschen bij degenen die de onafhankelijke zedeleer aankleven? En zijn er geen schurftige schapen onder degenen die als christen doorgaan? — Goed! Doorgaan...

Vergeet niet, voor die delige menschen, dat we sedert twintig eeuwen leven in een luchtcris van christen zeden en van christen beschaaving, en dat de invloed van de christelijke zedeleer zoo diep wortels heeft geschooten dat velen die christen zedeleer naleven, zonder het te denken of te willen.

Ten anderen, we mogen niet blijven stilstaan bij enkele gevallen en feiten; men moet de algemeene uitslagen nagaan. Welnu, het staat vast dat overal waar de kristelijke zedeleer zakt, en de onafhankelijke zedeleer bovenkomt, misdaden, zelfmoorden, echtscheuringen, geweld en misdaden toenemen, en dat op schietten gaan. De groote stad in alle landen, leveren de twee derden der echtscheidingen. In Frankrijk, land met zijn officiële scholen en onafhankelijke zedeleer, zijn er sommige jaren meer sterfgevallen dan geboorten!

Nu een ander tafereel: heerlijk zijn de vruchten van den goeden boom, de christen zedeleer.

Eerst twee vragen. 1. Hoe stond het met de wereld vóór het christendom?

2. Hoe staat het nu met de volkeren die het christen geloof nog niet kennen? Wie iets van de geschiedenis kent, weet dat het mensdom, vóór Christus, lag in een pool van ellende en zedeloosheid. Bederf van hoog tot laag, kindermoord, echtscheuring, wreedaard waren dagelijks brood. In 't Roomsche rijk waren er 15 miljoen vrije mannen en 135 miljoen slaven!

En hedon nog, bij de wilde volkeren, lees de brieven van missionarissen en reizigers: Slavernij, wreedaard, ontucht! En wie heeft de slavernij afgeschaft, de zeden verbeterd? 't Antwoord is te klaar. Renan, de groote God-later Renan, heeft zelf bekend in de Franse Academie, (25 Mei 1882):

„Buiten onze weet is het dikwijls aan het oud-geloof dat wij de overblijfsels onzer deugd te danken hebben en. Van de weinige waarheden die Renan gezegd heeft is deze wellicht de grootste.

Ons Vaderlandsch Lied.

Wij allen zijn Belgen, wij hebben een vlag en ook een *Brabançonne* of ons vaderlandsch volkslied, gelijk alle andere landen.

Wanneer wij klein waren, en onzen eersten slaap buiten zeten, zagen wij onze vlag op zekere feestdagen aan de huizen wapperen en dan vroegen wij aan vader: Wat is dat? En vader antwoordde: Dat is het vaderlandsch vlag, de vlag van Belgenland, en met deze gedachten groeiden wij op.

Later hoorden wij het muziek de *Brabançonne* spel, en verwonderd vroegen we aan vader: Waarom doet men nu den hoed af en slaat de soldaat met zijn hand aan 't hoofd, alsof hij een generaal groet? En vader antwoordde: Het muziek speelt de *Brabançonne* of het vaderlandsch volkslied. Van in onze jeugd werd ons dit lied geleerd; in de school werd het ons nog beter geleerd door de onderwijzers, die den eed van getrouwheid en eerbied aan 't Lands wotten afgelegd hebben. Wij zijn groot geworden met ons vaderlandsch volkslied in den mond, gelijk met de kloeren aan ons lichaam; elke rechtgerade Belg is met hart en ziel aan zijn land en liet gehecht, omdat wij in on duurbuur Vaderland geboren zijn en met dit lied in onzen mond zijn groot geworden.

Tijdens de vijf droevige oorlogsjaren was ons vlag verborgen en ons volkslied stierf weg door de verdrukking van den vijand: bijna nooit hoorden men de *Brabançonne* meer spelen. Maar onze harten vochten hiervoor als leu en aan den Yzer Voor het behoud van een mozel gronds, waar ons vlag bleef wapperen en waar ons volkslied vrak en vrij bleef gespeeld worden.

Heden, wij zijn fier op u, gij hebt den vijand verslagen de vlag van België weer doen optuigen en de *Brabançonne* opnieuw doen klinken over gansch Belgenland. Jongens dapperen helden, verlossers van de verdrukken, helgen gij hebt medegebracht, en waarvoor gij uw bloed vergoten hebt, willen sommigen thans onder den voet trappen!

Wij Belgen eerbiedigen onzen Koning, vechten en festen voor en onder dezelfde vlag, en zingen ons volkslied zoolang wij een druppel bloed in onze aderen voelen vloeien!

Wij eerbiedigen onze *Brabançonne* en durven nog niet denken dat het een dansvoetsje geworden is en niet meer waardig geerheidslied te worden omdat de Duitsch zijn 't Duitschland haar onrecht niet heeft kunnen bier laten.

Wij zijn Vlamingen en ook Belgen, en wij verdedigen onze *Vinassche* taal, doch niet met onze *Brabançonne* onder onze voeten te laten trappen.

Onze moeder leerde ons, als kind, het kruistekken maken en den Vaderons bidden: een teken dat wij Christene menschen zijn. Nu, dit kruistekken en deze Vaderons zijn thans zeker ook zangvoetsjes geworden en dat moet zeker ook gaan veranderen!

Wij zijn en blijven Belgen en Vlamingen met hart en ziel en hieren zullen wij alles te werk stellen om Koning, Vlag en *Brabançonne* te blijven liefhebben.

En zij die niet doen, zijn geen echte Belgen, wie geen enkel oprechte Belg is er die zijn vaderlandsch lied niet groet als het gespeeld wordt.

En nu, mannen op uw post! als er nog een zaal zijn, die niet zal groeten als onze *Brabançonne* gespeeld wordt, dan spelen wij Major Kop af!

Liefde tot de Waarheid.

„Het Algemeen Belang“ van 25 Juli 1. 1. laatste onder bovenstaanden titel een stukje dat, gezien de aangevoerde teksten, tegen ons is gericht.

Alles goed en wel, maar indien onze collega ons bestryd in naam der liefde tot de waarheid, en zuren wij van hem verwachten dat hij ook op zekere wijze de waarheid bijhouden en dan moet hij het niet voorstellen, alsof wij tegen eenige mening van den grooten Kurth een eigen mening plaatsen, waar wij uitdrukkelijk ons beriepen op verschil en overeenkomst van bekende historici. Wij het had b. v. eens Kurth, Pirenae, Funck-Brentano, Kern-

kamp-Brugman en Holzwarth vergelijken, dan kan het beoordeelen, of wij de waarheid eerbiedigen of niet. Op die wijze kan het dan de waarheidslieve van Kurth navelen, die volgens hetzelfde stukje was „dus geen flamingant, maar een man die recht doet zee vrees!“

Tot zoover den zakelijken kant van het stukje. De meer persoonlijke afdeeling geven wij cadeau.

P. S. Wij maken van de gelegenheden gebruik eene fout in ons artikel te herstellen. „De stemme zonen van den graaf de Bampiëre en *Guy de Namur*, moet zijn: „en *Guillaume de Julier*“. Het verslibt speelt in onze aankoopbesluit beschouwing in zoverre een actuele rol, dat de Julier tot den clerus behoorde.

KAMER.

Zitting van Dinsdag 27 Juli. MORGENDAGTING.

De dotatie der oud-strijders. M. Delacroix, hoofdminister, zegt dat om aan eenige begijting voor de oud-strijders te denken, men eerst zou moeten zien of het land de no-igde middelen heeft dezelve tot stand te brengen. Voor 1919 en 1920 zijn de uitgaven vermeerderd met 5 miljard, die niet gedeekt worden door onmiddellijk ontvangten. Deze ontvangsten moeten dus nog gezocht worden.

De minister verklaart zich verder tegen het voorstel om den Staat een deel der huishuur van militairen op zich te laten nemen. Er zijn te veel verschillende gevallen, en de wet zou sommigen boven anderen bevoordelen, en vooral juist de weerspannigste huurlers en meest eischende verbuurders. Het zou verder onrechtvaardig zijn uit de staatskas 7 miljoen te nemen en die aan de eigenaars te geven.

De heer JANSON, minister van landsverdediging, dient een wetsontwerp in tot inselting van een nationale fondatie voor de strijders van den oorlog 1914-1918.

De heer JANSON, zegt dat het land reeds veel gedaan heeft voor deoud strijders. Tot nu toe bedragen de uitgaven op dit gebied 500 miljoen frank. In geen enkel rijk is het men 300 miljoen gekooid.

Buiten het ontwerp, dat nu tegenstand heeft besta in er no drie, van de heer Van Hoebbe Van Remoortel en Masson. Deze ontwerpen op teenseinden zich van het onze door eenige hoofdbegrippen. Het eerste is het punt van vergoeding zelf. Met welk recht kan een strijder een vergoeding eischen? De minister zegt dan, dat het een eer was het land te dienen en men zulks vermeerderd door een salaris aan te willen hebben.

De minister geeft verder eenige beschouwingen over de wetsontwerpen, waarvan de regering zich niet kan verenigen.

Het ontwerp Van loeck ischt twee miljard, dat van Van Remoortel 2 miljard en half; dat van Masson 1600 miljoen.

M. Janson zegt dat, volgens het ontwerp van het gouvernement, in elk arrondissement een commissie gesticht zal worden, geheel bestaande uit oud-strijders. Deze commissie zal uitgeraden doen over alle aanvragen tot vergoeding door oud-strijders ingediend. Sommigen zullen openwerpen, dat dit verderd is. Zulks is een vals begrip. Het is geen oer verandert zijn in dienst van het land. Maar zij die schatten verzamelden terwijl anderen leden zijn door de schande getekend. Het fonds zal 20 jaar besaan; gedurende 20 jaar wil het land dus de oud-strijders help. Voor het volgend jaar stelt de regering vijf miljoen ter beschikking van het fonds; de Kamer kan in de volgende jaren hogere bedragen bepalen.

De minister verzocht de Kamer, dit voorstel zonder vooringenomenheid te onderzoeken.

De heer PINXTE ontweekte vervolgens zijne interpellatie over de regeringspolitiek jegens de oud-strijders.

NAMIDDAGZITTING.

In de namiddagzitting had de interpellatie plaats van de heer de B. ukelaar en Van Cauwelaert over het verbieden van den Gulden Sporenstoot door den burgemeester van Antwerpen, en de tragische gevolgen van dit verbod.

Op eenen namiddag was hij aangekomen, zijne dochter bij de hand leidende. Hij had het huis op de hilling aangekocht, die woning verlaten tusschen de boom, omringd van hoge oimen, overschaduwd door dicht struikgewas, schone hem een verloren hoekje in de woestijn te zijn.

Hier zou hij vergeten, en leven afgescheiden van den wereld. Een nieuw bestaan van opofferingen en weldaden. De boeren vereerden dien magere grajsaard op wiens lippen nocht een lachte kwam spelen.

Veel gissingen werden op zijne onverwachte verschijning in de ombekende streek gebouwd. Daar hij zeer riek en vrygig was, vonden de armen uit den omtrek in hem een weldoener.

Weinige dagen na zijne aankomst werd hij bij Lantaume geropen die in eenen val de twee beenen had gebroken. Twee maanden lang kwam de dokter dag aan dag in de seramele bot, die den gekwetste tot woon diende. Zonder de tusschenkomst van Madolor had ene diepe ellende in de woning ghebrucht, zou de booger reeds lang aan de deur hebben aangeklopt.

Het jonge dochterke van Lantaume, Simonee, was te jong om het noodige voor haar en haar vader te winnen. Nauwelijks was de zieke eengizins hersteld of hij wilde, ondanks de smekingken van Madolor, zijn werk heremmen, niet langer den braven man willende ten laste blijven.

Twee dagen later kwam de kleine Simonee bij den dokter aankloppende zeggende dat haar vader hervallen was.

„De kleine zij u door hare liefde vergeoeden wat gij voor mij doet en voor haar doen zult. Vaarwel, mijnheer Laurent, onthelt mijne dochter voor mij, doch zeg haar niet dat ik een beter leven ben ingegaan; zij zou weenen zonder te weten waarom. Zeg haar enkel dat ik eene groote en laatste reis onderrommen heb, dat ik wel eens, rijk en gevierd zal wederkeren. Begraaf mijnen hond in eenen hoek van den hof onder den Iruurwyl. Vaarwel mijnheer Laurent. Vaarwel!“

Madolor begon te wenen. Hij trok Simonee tegen zijn hart en omhelste de haar vurig zoolks de stervende vader het had gevraagd.

De vlaamschgezinde volksvertegenwoordigers bekribbelen bevig het verbod van den burgemeester van Antwerpen, M. Strauss, schepen der stad, die dienst deed als burgemeester, werd hevige door hen aangerand.

M. Strauss van zijnen kant, verdedigt het verbod. Hij maakt het historiek der botsing op de Grootte Markt, volgens policeiverlagen, en beoogt het volle recht van den burgemeester om stoeten en sammenscholingen te verbieden, wanneer de orde dreigt gestoord te worden.

Verschillende der aangehouden personen waren gewanpmet met stokken, dolken, revolvers, ijeren staven, enz. Een policei-officier werd ten gronde geworpen en ont-er de voeten getript, hij kon zijn revolver loskrijgen en zich verdedigen. Ongelukkiglijk is een slachtoffer gevallen. Het gerecht zal volkomen klaarheid brengen in deze ongelukkige zaak.

MM. Huysmans en Van Cauwelaert weerleggen verschillende loweringen van M. Strauss, waarna de zitting wordt geheven.

Zitting van Woensdag 28 Juli.

Woensdag heeft de ondervraging plaats gehad van M. Lemoontier over de gouvernemente verklaring aangaande de conferencie van Spa en de uitwerking van het verdrag.

De heer Lemoontier, Bonkin, Lartou de Wiert, Woeste, bekribbelen de gesamen beslissingen, terwijl deze verdedigt worden door MM. Delacroix, Jaspas en Colleux.

Vervolgens wordt de herziening van art. 47 der grondwet, betreffende het vrouwenstemrecht, behandeld.

In ene vergadering, door de rechterzijde ghehouden, werd besloten aan de leden volle vrijheid van stemmen te geven.

Troclot zullen stemmen dat zij het voorstel Het voorstel van M. Poncelet, om de vrouwen het stemrecht te verleenen door ene wet met eenvoudige meerderheid gestemd, wordt verworpen met 92 stemmen tegen 72 en 2 onthoudingen.

Artikel 47 (altemen stemrecht voor de mannen op 21 jaar) met de wijziging Troclot, waarvoor het stemrecht aan de vrouwen wordt verleend door ene wet gestemd met 23 der stemmen, wordt in zijn geheel aangevond met 136 stemmen tegen 1 en 2 onthoudingen.

DE SENAA.

Zitting van Dinsdag 27 Juli.

De bespreking over de huishuurnet werd voortgezet.

M. Druois sprak ten voordele der eigenaars, die onder den oork tot op een hebben geleden als de huurders en die ook geen vergoedingen hebben bekomen. Het is niet rechtvaardig eene soort burgers te bevoordelingen ten nadeele eener andere soort.

M. Van Wetter breekt ene lacs ten voordele der kleene eig-nars en tracht aan te toonen dat de wet onrechtvaardig en antidemokratisch is.

M. De PIERONT bekribbelt eveneens de wet en kan zich niet bevredigen met de verhooring van 30 p. c. daar de herstellingskosten in verhouding veel hooger klijmen.

M. De BAST vreesd dat deze wet de huwijnverheid zal verlammen, juist op een oogenblik dat er veel zou moeten gebouwd worden.

M. VAN DERVELDE verdedigt de wet en verklaart dat hij zich niet kan aansluiten bij de wijziging van den Senaat, welke verhooring van 30 t. h. op 50 t. h. wil brengen. De regering zal de wijziging niet aanvaarden.

Verscheidene senators spraken nog voor- en tegen de wet.

Zitting van Woensdag 28 Juli.

De Senaat heeft Woensdag gestemd over de huishuurnet. Bij de lezing der verschillende artikelen werden er allerlei wijzigingen voorgesteld. MM. Poelaert en de klo stellen voor dat de wet maar tot 1922 in plaats van tot 1923, van toepassing zou zijn. Deze wijziging werd door talrijke leden verdedigd, doch bevestigd door minister Vandervelde. M. Van Wetter stelde voor dat de wet niet toepasselijk zou zijn

op de werklieden, die een huis eener fabriek bewonen, en die deze fabriek vrijwillig zouden verlaten hebben. M. Braun stelde eene wijziging voor, waarbij de eigenaar het recht heeft den huurder te doen verhuizen, indien hij zelf of een familielid het huis wil bewonen.

Al deze wijzigingen werden met eene groote meerderheid gestemd.

De Senaat stemde ook de verhooring van 50 t. h. in plaats van 30 t. h. Kortom, heel de wet werd overhoop geworpen en terug naar de Kamer gestuurd.

BUITENLAND.

Rusland. De Bolshewisten zoeken tijd te winnen. De correspondent van den „Petit Parisien“ te Berlijn schrijft aan zijn blad: „De agenten der Soviets verheelen niet dat Moskou geen ander doel heeft dan tijd te winnen, om na verloop van eenige weken de krijgsvrlichtingen tegen Polen te hervatten.

Naar verluidt worden er tusschen de Engelsche kringen te Berlijn ter eener- en Ludendorff en Hindenburg ter andere zijde onderhandelingen gevoerd over het verlaten van Duitschland militaire med-werking tegen de Bolshewisten.

Een reeds opgemerkt plan der Duitschers voorziet een schorsing van het verdrag gedurende den veldtocht, herstel van de oude Oostgrens, zelfbestuur voor Polen onder suzeriniteit van het rijk, een aandeel voor Duitschland in de vergunningen, in Rusland verkregen. Als militaire waarborg zouden de geallieerden de linkerreef van den Rijn bezet houden en geminchtigd worden om voor den duur der krijgsvrlichtingen alle Deutsche vestingen te bezetten.

Amerika. De rijkste man der wereld. Een jaarlijksch inkomen van 70 miljoen dollar. Volgens de Amerikaanse bladen is Philip D. Armour, tegenwoordig de rijkste man der wereld. Hij is de zid der vijf groote firma's welke den Amerikaanse vleeschtrast vormen. Zijn jaarlijksch inkomen wordt geschat op 70 miljoen dollar.

Arndt heeft heel eenvoudig. Hij koopt ieder jaar 2 eestums, een stromhoel, twee krawatten, zes st. onderkleeft, twee doosjes zokken, om de vijf jaar een overfrak en om de twee jaar een slappan viltten hoed.

De Verengelde-Staten tellen op het oogeblik 450 millionairs; Engeland heeft er slechts 148.

Duitschland. Hoe: vliegen, diep vallen. Toen het kommunistisch schrikbewind de staf zwaarde te München, hoofdstad van Beieren, stelde de plaatselijke soviet een zekere Leo Werner aan als burgemeester. Deze Leo Werner was een gewezen werkmans van den dienst der wagenis. Hij vergenoegde zich niet het blind werking te zijn van den soviet, die hem het burgemeestersamb ontdrong, maar hij maakte misbruik van zijn macht om opschietingen te doen. Men weet dat de Duitschers er een handje maar hebben om op te zischen en te betalen met een papieren „bon“. Werner in alle geval had het goed middel gevonden zijn eigen zakken te vullen met hetgeen hij van anderen robbende.

De kommunisten lieven echter niet lang de bozen in München. Weldra verschenen de regeringstroepen en de rooden moesten hun matten optrepen. Werner maakte zich uit de voeten. De politie heeft hem op zijn spoor gebracht door verklikking bij den kraag gewat te Straten, in den Iruurwyl omtrek. De kerel werkte er op ene hoerwaert. Ze zullen hem een kleefje passen om hem te doen begripen dat een burgemeester, al is hij dan nog kommunist de hand moet afnouden van wat hem niet toebehoort.

De Deutsche mijnwerkers en de overeenkomst van Spa. De arbeiders zullen de noodige kolon leveren. Te Bochum heeft een conferencie van mijnwerkers van het Ruhrgebied plaats gehad. Er waren daar 250.000 mijnwerkers vertegenwoordigd.

M. Huo bracht verslag uit over de overeenkomst van Spa en zegte het met M. Stinnes

Dan liep de dokter naar de woning van Lantaume en duwde de deur in.

Het doodsde gas ontsnapte en dwong den dokter enige stappen achteruit te gaan. Dan kwam bij de eenige kamer binnen.

Op het bed lag Lantaume levensloos uitgestrekt, het hoofd naar den muur gekeerd. Madolor legde de hand op het hart, doch de ader lag stil en het lichaam was versterven.

„Het is te laat! Dat God het hem vergewe! Hij was zinloos! I! zuchtte de dokter. Sedert dien groote Simonee in het huis van Madolor op en wis de zuster van Maria geworden.

Hij had de schamele woning en den hof van Lantaume aangekocht en wijdde zijne vrije uren aan de opvoeding der twee weezen die hem overbleven op aarde.

In dit kalme bestaan, was de verschijning van Jeroom, als ene onweerswolk aan den helderen hemel.

De aankomst van den nieuwen pachter der „den lrière“ was met angst door Madolor te gemoet gezien en bij vreesde dat de kalme rust, die hij genoot, door dien jongeling zou gestoord worden.

Enige dagen gingen voorbij; op eenen avond, bij het vallen des nachts, kwam Jeroom den arm in band dragend, het hoofd met doeken omwonden naar het huis van den dokter.

„Josiel, die hem vergezeld, bleef aan de deur staan en ging zijnen meester in eenekroeg afwachten. Dit eerste bezoek was van korten duur. Maria woonde het bij.

Wederzijds was eene zeer groote verlegenheid op te merken.

Doch Madolor om den jongeling op goeden weg te brengen, was beginnende te spreken over de werken der boeven en de moeilijkheden der bebouwing.

Maria op haar naaiwerk gebukt, mengde zich niet in het gesprek.

Nu en dan sloeg zij ijlings de oogen op tot den jongeling, die haar niet durfde aanstaren.

Madolor zegde hem dat alleen de woudbewoners in de ardenen zich aan het eenvoudige leven kunnen gewennen, dat hij aldus zijne

slechtis eens geweest te zijn in zake de mische kwestie. Vele sprekers traden op het socialistische der mijnen.

De conferentie nam een besluit protesten tegen de bezetting van het Ruhrgebied en arbeidsdwang. Zij besloot echter ook de mijnwerkers vrijwillig zullen zorgen om noodige hoeveelheid kolon te leveren van Entente, voor het binnenland en voor de eenkomsten gesloten met Holland en Zwitland.

Op meer bevoorrading in levensmiddelen werd aangevraagd. Met groote meeren werd een moede der radikalen verwoestvoorstel van de loonsverhooring en de oren af te schaffen.

Gemengde berichten.

Levensduur der gevangen diere. De gemiddelde levensduur van dieren in vangenschap is betrekkelijk kort, ondanks zorgen die aan hen besteed worden. De levensduur van vogels is iets langer dan die der diere. Van deze laatste worden de verandrende diere het oudst. De levensduur van leeuw schommelt tusschen 30 en 40 jaar; leeuw leeft 33 jaar; de grootste verscheurder diere werden 50 jaar.

Voor illiciet is, volgens den Engelsen dokter Mitchell, 100 jaar den instans loom de meesten leven tot 20 jaar. Onder vogels vindt men even hooge cijfers: een leeuw 99 jaar, een arend 68, een papaegaaf 60 jaar. Struisruizen zijn het moelsteek het leven te houden, hun levensduur is, in dierontwik, ongeveer 11 maanden. Er schiedt regel te bestaan, om de levensduur soorten vooruit te bepalen. De groote heeft wellich weinig mee te maken. Geschied in zeldige groep de grootste diere het langst leeft klimaat, waar de diere van aan kom heeft ook weinig invloed. De diere met de lpen lijden b. v. in Londen minder dan pooldieren. Diere uit dicht bewooste strek zijn moelsteek in leven te houden dan zijne weig in aanraking met de menschen zijn weest. Zij hebben niet in staat te zijn, tot de nabijheid en de hulp van de menschen leven. Het beste is, volgens D. Mitchell, de gezondheid der gevangene diere, en hi droeg verblijf, waar de lucht vrij toe kan den.

HUBERT SCHRAEPEN. Pasdag. 28, rue du P. d'Ne, 28, Luik. Telefoon 413. BEURSORDERS. — KOEPONS. Geldbewaaringen op interest.

Eene Russische Jeane d'Ar. Een Russische dagbladbruger te Kopje gen aangekomen vertelt dat een nieuw leges gevormd geworden, b. staande uit 200.000 man v. l'leger, waarvan de opperbevelhebber Drouot is, zou een verbod hebben geleerd generaal Wrangel. Keed-talrijke krij gevangenen en verscheidene velden, w door deze nieuwe strijdmacht genomen.

LUIK. St-Lambertusplaats, 28. Au Nouveau Monde. HOTEL — KOFFIEHUIS — RESTAURANT.

Wie heeft er lust. Tengevolge van den verkoop van in het genomen Duitse goederen in Frankrijk, men op 28 Juli te Reims in Maxim 8 mill. l'leschen champagne der firma Blassin in openbaar verkoopte.

Om mede te mogen dingen moet men 10 l'ioen a waarborg storten. Het werd verhoed dat, dank zij den wissel, Britsch of Amerikaanse kien-onstrum gemeenlijk de Franse handelaars zat klijpen.

Eigennardige slakke. De gevangenebewaarders in Frankrijk moe jongelingsjaren, zijne hoop, zijne toekomst mocht komen begraven.

Jeroom schuilde droef het hoofd. „Neen, mompelde hij, de strek die ik woonde, was voor mij het gebest, altes rinnerde er mij diens gebelmen, en hoe oud, r's aldus geleerd hadden.

En de banden over het voorhoofd vaging hij voort: „Hier schijnt het mij dat ik de rust, en den heb; hier zou ik kunnen gelukkig leven. Dit zeggende sloeg hij zyne oogen op. Ma die verwonderd door den toon van invlijden dat in zijne woorden doorstraalde, hoofd had opgelicht.

Na nog eenige woorden gewisseld te hebben Jeroom afscheid van den dokter, en de dochter.

Simonee had de kamer verlaten om bij eenig werk te verrichten.

Aan den weg wachtte Josiel op zonen gmeester. Deze ging Simonee verhoed zij haat te groeten, denkelyk had hij de nish merkt in de balve schemering.

Het meisje gevoelde als een priem door hart gaan, want zij ook bemde Jeroom. Wanneer de st. ppen der twee mannen kloken in de verte, ging zij naar hare kamer.

Maria die haar kwam vinden, vond ha tranen en hare troostende woorden verspreten niet eenigen balsem in haar te verengen.

De wind was ondertrusschen der twee opgekomen en zwerde reeds de groote kru der slanke populieren. Groote ragen bruggen vielen kaetterend tegen de ruten van een menscheit doorkloof te l'uit-tien.

Die oproer der naturelementen draagt ding in den geest van Simonee. Ze had gaarne het rommelend gerucht van den dier het gieren der winden, het huilen van bak riet door de takken der riken, en nog.

Zij trok haar vesten open en begon aan slaande op den regen die naar aangebliesd zweepte. Den wind die hare lokken doer ven, bleef zij onbeweeglijk de wode der in het grootch schouwspel aanstaren.

had eene lamp aangestoken, die een helder licht in de kamer wierp.

Achter Josiel, die de legerste van zijnen meester niet zou verlaten, kon de jongeling de twee jonge meisjes ontwaren en zijn blik bleef strak gericht op het bleek aangezicht van Maria op diep oogen waar de goedheid van het hart doorstraalde.

De twee jongelieden bleven een oogenblik onbeweeglijk en Maria wendde 't hoofd vreesende dat iedereen de rozigte tint zou bemerkt hebben die hare wangen kwam kleuren.

Dan liet hij zijne oogen op Simonee vallen. Deze schoone velbloem, niet zonder ster, wel gebouwd met roode wangen waar warm bloed doorstroomde, met zwarte noorsche oogen en glinsterende appels vormde een zonderling tegenbansel met die kwijpende meid, die de bloedarmoed en zenuwziekte op haar blank voorhoofd geprent droeg.